

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 494/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. augusta 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obaja [REDACTED], zastúpených advokátom Mgr. Martinom Hurtišom, Matice slovenskej 17, Prievidza, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 115/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 115/2012 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia 18. apríla 2012 podali okresnému súdu žalobu o určenie povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka proti ich susedom (ďalej len „žalovaní“) z dôvodu, že ich syn chová na ich pozemku exotické vtáctvo, ktoré sťažovateľov obťažuje nadmerným hlukom. Sťažovatelia namietajú, že „*k dnešnému dňu 05. 04. 2017 je to už 5 rokov*“, čo okresný súd o podanej žalobe nerozhodol, a konanie sa tak nedôvodne predlžuje.

Sťažovatelia uvádzajú, že po desiatich mesiacoch od podania žaloby sa prvé pojednávanie konalo 27. februára 2013. Po oprave žaloby, ktorú predložili okresnému súdu 19. marca 2013, okresný súd nariadil termín pojednávania na 29. máj 2013.

Dňa 22. mája 2014 okresný súd nariadil termín pojednávania po roku od posledného pojednávania, na ktorom ustanovil súdneho znalca na zmeranie hluku exotického vtáctva, teda od podania žaloby 18. apríla 2012 až po 22. máj 2014 je napadnuté konanie vedené „*nehospodárne, absolútne neefektívne a zbytočne preťahované*“. Sťažovatelia uvádzajú, že sú si vedomí tohto, že v tomto konaní je potrebné pre rozhodnutie okresného súdu znalecké dokazovanie, ale nevedia pochopiť, prečo okresný súd znalca neustanovil skôr, a takto konanie zbytočne predlžuje.

Dňa 15. júla 2015 sa uskutočnilo meranie súdnym znalcom na pozemku sťažovateľov a pozemku ich susedov. Dňa 11. augusta 2015 prišiel opätovne súdny znalec merať hluk vtáctva po tom, ako okresný súd vyhovel jeho žiadosti o opätovné meranie z dôvodu, že žalovaní zamlčali súdnemu znalcovi počet kusov vtáctva, ktoré majú vedené Okresným úradom Skalica, odborom životného prostredia. Súdny znalec 1. októbra 2015 vypracoval znalecký posudok a okresný súd nariadil termín pojednávania až o 5 mesiacov na 30. marec 2016.

Dňa 18. mája 2016 bol nariadený termín pojednávania, ktoré bolo odročené na 1. august 2016, na ktorom boli vypočutí svedkovia. Dňa 24. augusta 2016 na ďalšom pojednávaní boli vypočutí svedkovia a pojednávanie bolo odročené na 19. september 2016 pre účely záverečných prednesov. Sťažovatelia uvádzajú, že výsluch týchto svedkov navrhli ešte v doplnení ich žaloby z 19. marca 2013. Okresný súd však vykonal výsluchy svedkov až po troch rokoch od doručenia ich návrhu na ich vypočutie a predvolanie.

Dňa 19. septembra 2016 na pojednávaní, *„kedy mali prebehnúť záverečné reči právnych zástupcov“*, žalovaní začali namietat' správnosť znaleckého posudku súdneho znalca, a to napriek tomu, že v konaní boli vypracované dva súkromné posudky, ktoré predložili práve žalovaní, teda celkovo boli v napadnutom konaní vypracované tri znalecké posudky.

Sťažovatelia uvádzajú, že od 19. septembra 2016 sa síce pojednávania konajú (26. október 2016, 30. november 2016, 18. január 2017), no na pojednávaní sa nič neuskutočňuje a zbytočne sa to naťahuje.

Dňa 7. marca 2017 okresný súd ustanovil iného súdneho znalca na vypracovanie znaleckého posudku.

Sťažovatelia v predmetnej veci 9. júna 2014, 26. októbra 2016 a 3. marca 2017 podali predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v napadnutom konaní. Podpredsedníčka okresného súdu im však 28. novembra 2016 a 9. marca 2017 prípismi oznámila, že ich sťažnosť na prieťahy považuje za nedôvodnú.

Sťažovatelia uvádzajú, že napadnuté konanie trvá už päť rokov a nebolo dosiaľ právoplatne skončené, preto toto konanie možno ako celok označiť za neefektívne, nevhodné a poznačené zbytočnými prieťahmi. *„Aj keď v roku 2016 sa jeho priebeh javí relatívne plynulý, množstvo vykonávaných úkonov, uskutočnených pojednávaní, ako aj vykonané znalecké dokazovanie, oneskorené reagovanie na vypočutie svedkov,*

pojednávania, na ktorých sa nič nedeje preukazuje, že konanie je poznačené zbytočnými priedahmi. Okresný súd Skalica za 5 rokov celkovo uskutočnil 11 pojednávani, čo je dosť na to, aby vo veci rozhodol v primeranej lehote.“

Po poukázaní na judikatúru ústavného súdu (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03, II. ÚS 21/01), ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva (Zullo proti Taliansku č. 64890/01, Cocchiarella proti Taliansku č. 64886/01, Procaccini proti Taliansku č. 65102/01 z 10. 11. 2004) sťažovatelia žiadajú priznať aj primerané finančné zadost'učinenia v sume 8 000 €, a to z dôvodu, že *„neprimeraná dĺžka nás, starších ľudí, psychicky vyčerpáva, spôsobuje nám právnu neistotu, napätie a obavy o vymožitelnosť práv a premieta sa k nášmu negatívnemu postojú justície ako primárnych ochrancov ústavnosti. Mali sme za to, že keď sa obrátíme na súd, tento bude konať efektívne a rýchlo, naopak máme pocit, že my zaťažujeme súd nezmyselnou žalobou, čo sme si to vôbec dovolili takéto žaloby podávať na súd a týmto sme považovaní za tých zlých.“*

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo [redacted] a [redacted] na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3C115/2012 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Skalica sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 3C115/2012 konal bez zbytočných priedahov.

3. [redacted] a [redacted] priznáva finančné zadost'učinenie obidvom v sume po 4.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Skalica povinný zaplatiť im obidvom do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Okresný súd Skalica je povinný uhradiť [redacted] a [redacted] trovy právneho zastúpenia v sume 312,34 Eur (slovom: tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov) na účet ich právneho zástupcu Mgr. Martina Hurtiša, advokátska kancelária, ul. Matice Slovenskej 17, Prievidza, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd si pre účely preskúmania postupu okresného súdu v napadnutom konaní vyžiadal spis okresného súdu vedený pod sp. zn. 3 C 115/2012, z ktorého zistil, že napadnuté konanie na okresnom súde začalo 18. apríla 2012 doručením návrhu na začatie konania zo strany sťažovateľov, ktorým sa domáhali určenia povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva. Okresný súd sťažovateľov uznesením č. k. 3 C 115/2012-3 z 8. júna 2012 vyzval, aby v lehote desiatich dní od doručenia tohto uznesenia opravili a doplnili svoj návrh na začatie konania podľa pokynov okresného súdu. Sťažovatelia následne 25. júna 2012 okresnému súdu doručili podanie, ktorým mali opraviť svoj návrh na začatie konania.

Okresný súd výzvou z 13. augusta 2012 vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh, ktorý sťažovatelia uhradili 23. augusta 2012.

Dňa 27. novembra 2012 okresný súd určil termín pojednávania na 27. február 2013, ktoré však bolo odročené na 29. máj 2013 z dôvodu neprítomnosti žalovaných a ich právneho zástupcu.

Dňa 1. marca 2013 okresný súd uznesením č. k. 3 C 115/2012-23 sťažovateľov opätovne vyzval, aby opravili a doplnili svoje podanie z 24. júna 2012 doručené 25. júna 2012, a zároveň ich poučil, ako majú predmetné podanie doplniť. Okresný súd zároveň prípisom vyzval Regionálnu veterinárnu a potravinovú správu Senica (odpoveď doručená 15. marca 2013, pozn.), spoločnosť [REDAKOVANÉ] (odpoveď doručená 12. marca 2013, pozn.), a právneho zástupcu žalovaných na predloženie listinných dôkazov a iných listín, ktoré vo výzvach bližšie špecifikoval.

Dňa 11. marca 2013 sťažovatelia doručili okresnému súdu podanie zo 4. marca 2013, ktorým žiadali o „preloženie žaloby k inému súdu“ a následne 19. marca 2013 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doručili okresnému súdu doplnený a opravený návrh na začatie konania.

Okresný súd uznesením č. k. 3 C 115/2012-59 z 19. marca 2013 vyzval sťažovateľov, aby opravili svoje podanie zo 4. marca 2013 tak, aby z neho bolo zrejmé, či toto podanie bolo len vznesenou námietkou zaujatosti voči konajúcej sudkyňi, alebo žiadajú prikázať vec inému súdu.

Dňa 26. marca 2013 okresný súd prípisom vyzval právneho zástupcu žalovaných, aby predložili listiny a ďalšie dôkazy, ako aj vyjadrenie.

Dňa 16. apríla 2013 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľov z 11. marca 2013, ktorým opravili svoje podanie zo 4. marca 2013 tak, že žiadajú, aby vo veci konajúca sudkyňa bola z prejednávania veci vylúčená a vec bola pridelená inému sudcovi okresného súdu.

V spise okresného súdu sa nachádza úradný záznam zo 16. apríla 2013, obsahom ktorého je vyjadrenie vo veci konajúcej sudkyňi k námietke zaujatosti sťažovateľov.

Okresný súd prípisom zo 16. apríla 2013 vyzval právneho zástupcu žalovaných, aby predložil splnomocnenie aj na zastupovanie žalovaného v 1. rade a zároveň sa vyjadril, či súhlasí s vystúpením jedného žalovaného z konania a aby na jeho miesto vstúpil iný. Zároveň okresný súd prípisom tiež zo 16. apríla 2013 sťažovateľom oznámil, že na ich námietku zaujatosti, ktorú vzniesli podaniami z 11. marca 2013 a zo 16. apríla 2013, sa neprihliada a vec sa nadriadenému súdu nepredkladá.

Dňa 29. mája 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalovaných predložil žiadané splnomocnenie a zároveň vyjadril súhlas so zámenou žalovaných. Okresný súd následne vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný v 2. rade [REDAKOVANÉ] a na jeho miesto vstúpila [REDAKOVANÉ], nasledoval výsluch účastníkov konania, a napokon okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s cieľom vyhotovenia uznesenia o vystúpení a vstúpení iného účastníka z/do konania, ako aj potreby doručenia fotokópie meracieho protokolu sťažovateľom.

Dňa 11. júna 2013 bol okresnému súdu doručený prípis z Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“), v prílohe ktorého krajský súd predložil podanie sťažovateľov zo 4. júna 2013, ktorým žiadajú o vylúčenie zákonnej sudkyne z prerokovania veci. Zákonná sudkyňa sa k tejto námietke vyjadrila 26. júna 2013 formou úradného záznamu.

Okresný súd prípisom z 11. júla 2013 sťažovateľom oznámil, že na ich námietku sa neprihliada, pretože smeruje proti procesnému postupu okresného súdu, a vec sa preto nepredkladá na rozhodnutie nadriadenému súdu.

V spise sa nachádza záznam z 8. augusta 2013, podľa ktorého zákonná sudkyňa okrem iného dala pokyn aj na vyhľadanie znalca zapísaného v zozname znalcov pre odbor merania hluku.

Prípismi z 19. augusta 2013 okresný súd zaslal fotokópiu meracieho protokolu sťažovateľom na vyjadrenie v lehote 15 dní a zároveň novému účastníkovi konania na strane žalovaných zaslal návrh a prílohy na vyjadrenie v lehote 15 dní.

Dňa 2. septembra 2013 sťažovatelia doručili podanie, ktorým reagovali na výzvu okresného súdu týkajúcu sa meracieho protokolu, namietali jeho správnosť a žiadali prešetriť postup tohto merania.

Dňa 6. septembra 2013 bolo okresnému súdu doručené podanie nového žalovaného prostredníctvom jeho právneho zástupcu, obsahom ktorého bolo vyjadrenie k veci a prílohu tvorilo splnomocnenie na jeho zastupovanie právnym zástupcom.

Okresný súd prípisom z 11. júna 2014 a neskôr aj prípisom z 21. júla 2014 vyzval Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) na zaslanie správy v lehote 15 dní, či majú aktuálne v zozname znalcov zapísanú nejakú fyzickú osobu alebo právnickú osobu pre odbor merania hluku v životnom prostredí. Ministerstvo spravodlivosti doručilo 8. augusta 2014 okresnému súdu odpoveď.

Okresný súd následne vykonal úkony potrebné na vyhľadanie znalca podľa správy ministerstva spravodlivosti. Vybraný znalec bol 18. decembra 2014 oslovený mailom na účely zistenia, v akom období je vhodné vykonať znalecké dokazovanie, ktorého predmetom bude meranie hluku exotického vtáctva. V spise sa následne nachádza úradný záznam z 13. februára 2015, z obsahu ktorého vyplýva, že okresný súd telefonicky zisťoval, v akej lehote bude znalec schopný vypracovať znalecký posudok. Znalec navrhol, že na objektívne meranie je vhodné, aby sa znalecké dokazovanie vykonalo v jarných alebo letných mesiacoch, a preto lehotu na vypracovanie znaleckého posudku navrhol do konca júla 2015. Okresný súd následne uznesením č. k. 3 C 115/2012-115 z 13. februára 2015 rozhodol o ustanovení znalca s cieľom posúdenia hlasovej aktivity vtáctva a vypracovania znaleckého posudku v lehote do konca júla 2015 a sťažovateľom a žalovaným uložil, aby zložili preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Okresný súd tiež prípisom z 13. februára 2015 vykonal dožiadanie na Okresnom súde Bratislava IV, aby predvolal ustanoveného znalca na výsluch pre účely zloženia sľubu. Preddavok na trovy znaleckého dokazovania bol uhradený 16. júna 2015 a 27. júla 2015.

Dňa 19. júna 2015 okresný súd prípisom zaslal spis znalcovi pre účely vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 6. júla 2015 bolo okresnému súdu doručené vybavené dožiadanie.

Dňa 30. júla 2015 bolo okresnému súdu doručené podanie znalca, ktorým oznámil, že nemohol vykonať meranie hluku exotického vtáctva v plnom rozsahu (prekážka na strane žalovaných, pozn.), preto navrhol zopakovať meranie hluku za účasti kompetentného zástupcu Okresného úradu Skalica a predĺžiť lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 30. septembra 2015. Okresný súd preto uznesením č. k. 3 C 115/2012 z 30. júla 2015 predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 30. septembra 2015. Prípisom z 13. augusta 2015 okresný súd vyzval Okresný úrad Skalica na poskytnutie súčinnosti (odpoveď doručená okresnému súdu 20. augusta 2015, pozn.).

Dňa 1. októbra 2015 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok, ktorý bol následne prípisom z 15. októbra 2015 zaslaný prostredníctvom právnych zástupcov sťažovateľom a žalovaným na vyjadrenie v lehote desiatich dní od doručenia.

Dňa 27. októbra 2015 sťažovatelia okresnému súdu doručili svoje vyjadrenie k znaleckému posudku, v ktorom vyjadrili súhlas s týmto znaleckým posudkom a zároveň žiadali vypočuť znalca.

Dňa 6. novembra 2015 znalec doručil okresnému súdu vyúčtovanie trov znaleckého dokazovania, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením č. k. 3 C 115/2012-158 z 12. novembra 2015.

Okresný súd 13. januára 2016 nariadil termín pojednávania na 30. marec 2016.

Dňa 30. marca 2016 bolo okresnému súdu doručené podanie žalovaných, v ktorom vyjadrili svoj nesúhlas so závermi znaleckého posudku a žiadali o revízny znalecký posudok, ako aj o výsluch svedkov, ktorých v podaní označili, a vykonanie ďalších dôkazov. Zároveň sa v ten istý deň uskutočnilo aj pojednávanie, ktoré po výsluchu prítomných účastníkov konania, resp. vyjadrení ich právnych zástupcov a výsluchu znalca bolo odročené na 18. máj 2016 s tým, že na toto pojednávanie budú predvolaní sťažovatelia a žalovaní a ich právni zástupcovia, vykoná sa svedecké dokazovanie a zároveň okresný súd dovtedy vyzve žalovaných a sťažovateľov, aby zložili preddavok na plánované svedecké dokazovanie.

Okresný súd následne uznesením č. k. 3 C 115/2012-192 zo 4. apríla 2016 uložil žalovaným a sťažovateľom, aby zložili preddavok na trovy dôkazu. Preddavok na trovy dôkazu bol uhradený 20. a 22. apríla 2016.

Pojednávanie nariadené na 18. máj 2016 bolo odročené z dôvodu neprítomnosti predvolaných svedkov na 1. august 2016.

Dňa 1. augusta 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom po vyhlásení uznesenia okresného súdu o tom, že sa bude konať v neprítomnosti žalovaných, okresný súd pokračoval v dokazovaní (výsluch predvolaných svedkov, pozn.) a následne bolo pojednávanie odročené na 24. august 2016 pre účely výsluchu ďalších svedkov.

Dňa 24. augusta 2016 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo po výsluchu predvolaných svedkov odročené na 19. september 2016 pre účely prednesu záverečných vyjadrení a následne po ich zhodnotení mal okresný súd rozhodnúť, či je potrebné ešte v konaní pokračovať.

Dňa 16. septembra 2016 žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu doručili podania, ktorých obsahom boli čestné vyhlásenia susedov žalovaných o tom, že ich zvukové prejavy vtákov neobmedzujú, a 19. septembra 2016 doručili ďalšie podanie, ktorým sa vyjadrili k predmetu konania.

Dňa 19. septembra 2016 žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručili okresnému súdu vyjadrenie k veci a zároveň sa konalo pojednávanie, ktoré po vykonanom dokazovaní bolo odročené na 26. október 2016 s tým, že okresný súd poskytol žalovaným a ich právnenému zástupcovi lehotu na vyjadrenie sa k dôkazom a záverom, ku ktorým sa v priebehu pojednávania dospelo.

Pojednávanie, ktoré sa konalo 26. októbra 2016, bolo po vykonanom dokazovaní odročené na 30. november 2016 s tým, že okresný súd dovedy vyžiada od znalca výsledky jeho meraní z 15. júla 2015 (žiadané prípisom z 27. októbra 2016, pozn.) a následne ich zašle na vyjadrenie právnym zástupcom účastníkov konania.

Dňa 28. októbra 2016 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľov a 23. novembra 2016 bolo okresnému súdu doručené podanie znalca, ktorým predložil žiadané výsledky meraní.

Dňa 30. novembra 2016 sa konalo pojednávanie, ktoré po vykonanom dokazovaní bolo odročené najskôr na 9. január 2017, avšak z dôvodu čerpania dovolenky právnej zástupkyne sťažovateľov okresný súd určil termín pojednávania napokon na 18. január 2017 s tým, že okresný súd dal účastníkom konania lehotu 15 dní na predloženie návrhov na vykonanie dokazovania.

Dňa 13. januára 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných k veci.

Okresný súd 18. januára 2017 na pojednávaní po vykonanom dokazovaní rozhodol, že nariadi znalecké dokazovanie. Okresný súd následne vykonával úkony s cieľom zistenia znalca, ktorý by vykonal merania a vypracoval znalecký posudok, a 14. marca 2017 uznesením č. k. 3 C 115/2012-337 rozhodol o ustanovení znalca [REDAKOVANÉ], na vypracovanie znaleckého posudku s lehotou do konca apríla 2017 a zároveň sťažovateľom a žalovaným uložil, aby zložili preddavok na trovy znaleckého dokazovania v lehote desiatich dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalovaní preddavok uhradili 29. marca 2017. Keďže sťažovatelia preddavok neuhradili ani do 31. marca 2017, okresný súd uznesením č. k. 3 C 115/2012-346 zo 7. apríla 2017 predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 31. mája 2017. Okresný súd následne uznesením č. k. 3 C 115/2012-347 z 11. apríla 2017 uložil žalovaným, aby zložili aj zvyšnú časť preddavku na trovy znaleckého dokazovania, keďže sťažovatelia svoju časť nezložili a žalovaní navrhli dôkaz znaleckým posudkom.

Dňa 21. apríla 2017 bolo okresnému súdu doručené podanie žalovaných, ktorým navrhli oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 27. apríla 2017 bolo okresnému súdu doručený prípis Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorým postúpila podanie sťažovateľov okresnému súdu, ktorí sa sťažovali na postup okresného súdu v predmetnej veci.

Uznesením č. k. 3 C 115/2012-384 zo 4. mája 2017 okresný súd rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalovaným.

V spise okresného súdu sa nachádza záznam z 5. júna 2017, že preddavok na znalecké dokazovanie nebol ani do 2. júna 2017 uhradený. Okresný súd zároveň 5. júna 2017 určil termín pojednávania na 2. október 2017.

V spise okresného súdu sa tiež nachádza prípis podpredsedníčky okresného súdu sp. zn. 1 SprV 79/2016 z 28. novembra 2016, ako aj jej prípis sp. zn. 1 SprV 22/2017 z 9. marca 2017, ktorými podpredsedníčka okresného súdu vyrozumela sťažovateľov o spôsobe vybavenia ich sťažností na prietahy v napadnutom konaní, ktoré vyhodnotila ako nedôvodné.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom predbežného prerokovania bolo sťažovateľmi namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 225/05). Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy

je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00), resp. konanie pred všeobecným súdom z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (II. ÚS 92/05).

Napadnuté konanie okresného súdu začalo doručením návrhu na začatie konania 18. apríla 2012 a dosiaľ nie je právoplatne skončené. Predmetom napadnutého konania je určenie povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva, konkrétne s'ťažovatelia žiadajú, aby sa žalovaní zdržali obťažovania s'ťažovateľov hlukom, ktorý spôsobuje škrekot, piskot a rev exotického vtáctva, ktoré sa nachádza na pozemku žalovaných. Podľa názoru ústavného súdu napriek tomu, že predmet žaloby vo všeobecnosti tvorí stabilnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, a preto ju nemožno považovať z právneho hľadiska za zložitú, z hľadiska potreby zisťovania faktického stavu konania však tento konkrétny druh konania možno považovať za zložitejší a najmä časovo náročnejší aj vzhľadom na potrebu vykonania znaleckého dokazovania, ktoré však nemožno na dosiahnutie objektívnych výsledkov uskutočniť v ktoromkoľvek ročnom období, resp. za akýchkoľvek podmienok.

Z prehľadu úkonov okresného súdu ústavný súd nezistil v postupe okresného súdu v napadnutom konaní žiadne výrazné obdobia nečinnosti, ktoré by mohol považovať za „zbytočné priet'ahy“. Okresný súd v predmetnej veci postupuje v zásade plynule (až na obdobie od 25. júna 2012 do 26. februára 2013, keď okresný súd okrem výzvy na zaplatenie súdneho poplatku a nariadenie termínu pojednávania vo veci nevykonal žiaden relevantný úkon, ako aj obdobie od 14. augusta 2014 do decembra 2014, keď okresný súd vyhľadával znalca, pozn.), pojednávania nariaďuje v primeraných časových intervaloch, na ktorých vykonáva dôkazy podľa návrhov účastníkov konania. Ak s'ťažovatelia namietajú, že okresný súd nariadil kontrolný znalecký posudok napriek tomu, že vo veci boli vyhotovené už tri znalecké posudky (dva súkromné posudky, ktoré predložili žalovaní, a jeden, ktorý nariadil okresný súd, pozn.), ústavný súd poukazuje na to, že z

vykonaného dokazovania okresného súdu vyplynulo, že prvé dva posudky spochybnili aj samotní sťažovatelia a znalecké dokazovanie, ktoré nariadil okresný súd, bolo zase ovplyvnené sťažovateľmi, preto ho okresný súd vyhodnotil ako neobjektívne.

Ústavný súd sa následne v súlade so svojou judikatúrou (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09, II. ÚS 768/2015), podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o veci rozhodol, zamerail aj na posúdenie toho, či postup okresného súdu v napadnutom konaní nevykazuje známky neefektívnosti.

Neefektívnosť konania možno v postupe okresného súdu podľa názoru ústavného súdu vidieť najmä v období od 8. augusta 2013 do júna 2014, keď sa okresný súd snažil nájsť znalca, ktorý by bol schopný a ochotný vypracovať znalecký posudok, ktorého predmetom malo byť meranie zvuku exotického vtáctva. Okresný súd už v decembri 2013 vedel, že vhodného znalca na vypracovanie znaleckého posudku nebude vedieť nájsť. V spise sa nachádza záznam z 10. decembra 2013, podľa ktorého v zozname znalcov, ktorý vedie ministerstvo spravodlivosti, nie je zapísaný žiaden znalec na meranie hluku. Bola nájdená len spoločnosť [REDAKOVANÉ], zapísaná v zozname akreditovaných osôb spôsobilých na meranie hluku. Okresný súd sa až v júni 2014 prípisom so žiadosťou o súčinnosť obrátil na ministerstvo spravodlivosti, a preto týmto postupom prispel k predĺženiu napadnutého konania.

Na druhej strane ústavný súd zistil, že aj sťažovatelia prispeli k predĺženiu napadnutého konania jednak tým, že až v marci 2013 doručili okresnému súdu na základe jeho druhej výzvy doplnený a upravený návrh na začatie konania, ale aj tým, že ako z dosiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, v podstate sami zapríčinili, že okresný súd nariadil kontrolný znalecký posudok, keďže ten predošlý okresný súd vyhodnotil ako neobjektívny z dôvodu, že znalec bol pri jeho vypracovaní ovplyvnený práve sťažovateľmi. Okrem toho, ako zo spisu okresného súdu vyplýva, sťažovatelia prispeli k predĺženiu napadnutého

konania tiež tým, že napriek tomu, že im bolo uznesením okresného súdu č. k. 3 C 115/2012-337 zo 14. marca 2017 uložené, aby zložili preddavok na trovy znaleckého dokazovania v lehote desiatich dní od doručenia tohto rozhodnutia, tento bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu neuhradili, čím prispeli k tomu, že okresný súd musel predĺžiť znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku.

V nadväznosti na judikatúru ústavného súdu [podľa ktorej nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03)] z prehľadu procesných úkonov okresného súdu možno vyvodit' záver, že aj napriek tomu, že na doterajšiu dĺžku napadnutého konania mal vplyv aj postup okresného súdu, zistené nedostatky v napadnutom konaní s prihliadnutím na všetky okolnosti tohto konania okresného súdu nepredstavujú podľa názoru ústavného súdu takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, na základe ktorého by ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva s'ťažovateľov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ako už bolo uvedené, pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Preto ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, II. ÚS 199/02, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, IV. ÚS 290/04).

Vzhľadom na uvedené a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd preto s'ťažnosť s'ťažovateľov odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poukazuje na to, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni

tomu, aby v prípade pokračovania zbytočných prietáhov v konaní sťažovateľa v tejto veci podali novú sťažnosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ich ďalšími požiadavkami obsiahnutými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. augusta 2017